ਰੋਹਤਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ.

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ

(2009 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 764)

ਨਵੰਬਰ 05, 2019

[ਏ. ਐੱਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ: ਕਲਾ. 136 ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ- ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤਯੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ - ਆਯੋਜਤ: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਰਾਹ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। 136, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ, ਵਿਗੜਿਆ - ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: s.302/34 ਛੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੇਟ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਘਾਤਕ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2) - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬੀਤੀ ਰਾਤ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੇਟ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਦੇ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਹੋਰ- ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਸੱਚਾ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਫਆਈਆਰ-ਰਿਕਵਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਆਨ ਰਿਕਾਰਡ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ - ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਲਾਅ: ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਗਲਤ ਲਾਭ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਸੀ।

ਗਵਾਹ: ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ

ਹੋਲਡ: ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਅਤੇ ਫਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਯਥਾਰਥਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਾਰੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਡਾਕਟਰੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਰਧ-ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਸੀ। ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਰਟ

ਆਯੋਜਤ: 1. ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸਿੱਟਾ, ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। [ਪਰਾ 12] [872-E]

2. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰ ਜਿਰਾਹ-ਮੁਆਇਨਾ ਨੇ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇਕ-ਇਕ ਦੇ ਪੇਟ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਪੀੜਤ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਘਾਤਕ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀਆਂ। PW-2 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਉਸ ਦੇ ਪੇਟ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਦੇ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.4 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.6 ਦੀ ਸੀ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਲਤ ਰਾਹਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। [ਪਾਰਾ 15-16] [876-F-G; 877-E-H]

3. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਦੇ ਸਬੂਤ, ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਇਕ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਇਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੇਟ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਦੇ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਭੂਮਿਕਾ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਚਾਕੂਆਂ ਦੇ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਲਈ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਘਟਨਾ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਗਲਤ ਲਾਭ ਉਹਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਸਬੂਤ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਨਾ ਤਾਂ PW-1 ਅਤੇ PW-2 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਨਿਰਸੰਦੇਹ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 18-20] [878-C-G: 879-A]

4. ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਖੌਤੀ ਕਮੀਆਂ, ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਜੋ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਸ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਸ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਗੁਣਵੱਤਾ ਭਰਪੂਰ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। [ਪਰਾ ੨੨] [੮੮੨-ਏ-ਸੀ

5. ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ ਯਥਾਰਥਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵਿਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਂਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਡਾਕਟਰੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਰਧ-ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਸੀ। ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। [ਪਰਾ ੨੩] [੮੮੨-ਦ-

6. ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ, ਉਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਕਾਲੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ 'ਚ ਭਰਤੀ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਰਾਤ 11.00 ਵਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਡਾਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਰਾਤ

11.30 ਵਜੇ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਪੁਲੀਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, PW-1 ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੇੜੇ ASI (PW-5) ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 0015 ਵਜੇ FIR ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। 25 ਅਤੇ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 24-26] [882-F: 883-C-D; 884-ਬੀ-ਸੀ]

7. ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਬਦਲਵੀਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਖਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਥ੍ਰੀ-ਵ੍ਹੀਲਰ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਸ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਾਸ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਘਟਨਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਖੋਜ ਰਾਤ 8.30 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 27-28] [884-ਸੀ-ਜੀ]

ਦੁਲੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (1975) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 649; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਲਬੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1976) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 158: [1977] 1 ਐੱਸਸੀਆਰ 280; ਰਮਨਭਾਈ ਨਾਰਨਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (1999) 9 JT 319: [1999] 5 Suppl. ਐੱਸਸੀਆਰ 41: ਚੰਦਰ ਬਿਹਾਰੀ ਗੌਤਮ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਜੇ.ਟੀ. (2002) 4 SC 62: [2002] 2 ਐੱਸਸੀਆਰ 1164; ਰਾਧਾ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ @ ਲਾਲ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਯੂ.ਪੀ. ਜੇਟੀ (2006) 1 ਐਸਸੀ 428 [2006] 1 ਐਸਸੀਆਰ 519; ਰਿਜ਼ਾਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ (2003) 2 ਐੱਸਸੀਸੀ 661: [2003] 1 ਐੱਸਸੀਆਰ 457; ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2017) 14 ਐੱਸਸੀਸੀ 614; ਬ੍ਰਹਮ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2011) 6 ਐੱਸਸੀਸੀ 288: [2010] 15 ਐੱਸਸੀਆਰ 1 ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ Ors. v. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2015) 1 ਐੱਸਸੀਸੀ 737: [2014] 7 ਐੱਸਸੀਆਰ 844; ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਮਧੂਸੂਦਨ ਰਾਓ (2008) 15 ਐੱਸਸੀਸੀ 582: [2008] 14 ਐੱਸਸੀਆਰ 1170; ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲਆਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਗੁਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2010) 8 ਐੱਸਸੀਸੀ 775 [2010] 10 ਐੱਸਸੀਆਰ 16 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ. v. ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1990) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 389: [1990] 2 ਐੱਸਸੀਆਰ 939: ਬਲਕਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1975) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 511: [1975] Suppl. ਐੱਸਸੀਆਰ 129 ਵੱਖਰਾ.

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(1975) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 649 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ 12 ਲਈ

[1977] 1 ਐਸਸੀਆਰ 280	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	12 ਲਈ
[1999] 5 ਸਪਲ. ਐੱਸਸੀਆਰ 41	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	12 ਲਈ
[2002] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1164	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 12
[2006] 1 ਐੱਸਸੀਆਰ 519	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	12 ਲਈ
[1990] 2 ਐਸਸੀਆਰ 939	ਵੱਖਰਾ	17 ਲਈ
[1975] ਸਪਲਾਈ. ਐੱਸਸੀਆਰ 129	ਵੱਖਰਾ	17 ਲਈ
[2003] 1 ਐੱਸਸੀਆਰ 457	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	20 ਲਈ
(2017) 14 ਐੱਸਸੀਸੀ 614	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	21 ਲਈ
[2010] 15 ਐੱਸਸੀਆਰ 1	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	21 ਲਈ
[2014] 7 ਐੱਸਸੀਆਰ 844	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	23 ਲਈ
[2008] 14 ਐੱਸਸੀਆਰ 1170	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	24 ਲਈ
[2010] 10 ਐੱਸਸੀਆਰ 16	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	25 ਲਈ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2009 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 764।

1999 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 241-ਡੀ.ਬੀ. ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 13.03.2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਰਵਿੰਦ, ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਮਾਥੁਰ, ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਦੀਪਾਂਕਰ, ਚਿਰੰਜੀਵ ਜੌਹਰੀ, ਚੰਦਰ ਨੰਦ ਝਾਅ, ਐਮ.ਕੇ ਤਿਵਾੜੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡਾ: ਮੋਨਿਕਾ ਗੁਸਾਈਂ, ਐਡ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਏ.ਐੱਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.ਐੱਸ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲ 13 ਮਾਰਚ, 2008 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 1999 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 241-ਡੀਬੀ ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰੋਹਤਾਸ (ਦੋਸ਼ੀ) ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਸੁਰੇਂਦਰ ਸਿੰਘ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, 1860 (ਆਈਪੀਸੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 302/34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

2. ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਪਲਵਲ ਵਿਖੇ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 298 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮ ਲਈ ਛੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ

(ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1) ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਿਆਨ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 1998 ਨੂੰ ਰਾਤ 11.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਐੱਸ. ਦੋ ਗੁੱਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਇਕ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਜਦੋਂਕਿ ਰੂਪ ਚੰਦ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 4) ਦੂਜੇ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਭਤੀਜੇ ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1), ਰਤੀ ਚੰਦ (ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਪਿਤਾ) ਅਤੇ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ, ਪਲਵਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਰਾਤ 8.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਪਲਵਲ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਉਥੇ ਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਪਲਵਲ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਗੇਟ ਤੋਂ ਕਰੀਬ 10 ਕੁ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਉਕਤ ਛੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਆ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਰੋਕ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰੋਹਤਾਸ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2) ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿਚ ਇਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਚਾਕੂ ਦੇ ਵਾਰ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੇ "ਮਾਰ ਦੀਆ, ਮਾਰ ਦੀਆ" ਦਾ ਅਲਾਰਮ ਲਗਾ ਕੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਬਿੱਲੂ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰ. 5) ਅਤੇ ਰਾਜੇਂਦਰ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 3) ਨੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੇਵ ਕੁਮਾਰ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 6) ਨੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿਚ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪ ਚੰਦ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰ. 4) ਨੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੀ ਕਮਰ 'ਤੇ ਵੀ ਚਾਕੂ ਦਾ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਰਵੀ, ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਅਨਿਲ ਅਤੇ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2) ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੁੱਜੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ 'ਚ ਤੁਰੰਤ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੀ ਤਾਬ ਨਾ ਝੱਲਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਏਐਸਆਈ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-6) ਨੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਹੈ।

3. ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 148 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਛੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ, 302 ਅਤੇ 149 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜੱਜ (ਆਈ), ਫਰੀਦਾਬਾਦ 1998 ਦਾ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 40 ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸੀ ਫਸਾਇਆ. ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਪੱਖ ਹੈ ਕਿ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਪਿਛਲੀ ਘਟਨਾ ਜੋ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਉਸੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਉਹ ਹਮਲਾਵਰ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਲੜਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਨੇੜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਥ੍ਰੀ-ਵ੍ਹੀਲਰ 'ਚ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਘਟਨਾ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ।

4. ਅਜਿਹੀ ਬਦਲਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਾਬਤਾ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਰੋਹਤਾਸ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1), ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2), ਰੂਪ ਚੰਦ (ਦੋਸ਼ੀ) ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਨੰਬਰ 4) ਅਤੇ ਦੇਵ ਕੁਮਾਰ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 6) ਪਰ ਰਾਜੇਂਦਰ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 3) ਅਤੇ ਬਿੱਲੂ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 5) ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ

ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਰਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ 30,000/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਦੋ ਸਾਲ. ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1, 2, 4 ਅਤੇ 6 ਦੁਆਰਾ 1999 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 241-ਡੀਬੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰੋਹਤਾਸ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਰੂਪ ਚੰਦ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4) ਅਤੇ ਦੇਵ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.6) ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੀ ਮੌਤ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰਕੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ।

5. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਰੋਹਤਾਸ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰ. 1) ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2) ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।ਪਟੀਸ਼ਨ.

6. ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜੇਂਦਰ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 3) ਅਤੇ ਬਿੱਲੂ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 5) ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੂਪ ਚੰਦ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 4) ਅਤੇ ਦੇਵ ਕੁਮਾਰ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 4) ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। .6) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਰੀ ਹੋਣਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

7. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਮਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (PW-1) ਅਤੇ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (PW-2) ਦੇ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਲ ਅਤੇ ਮੂਲ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਕਈ ਕਮੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ:-

"(i) 10 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਬਤ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ:

(ii) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਥਿਤ ਕੁੜਤੇ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਖੂਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ;

(iii) ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ FSL ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਉਕਤ ਚਾਕੂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖੂਨ ਦੇ ਕੋਈ ਧੱਬੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਚਾਕੂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ;

(iv) ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੋ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮੀਜ਼ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੀ.ਬੀ., ਪਰ ਐੱਫ.ਐੱਸ.ਐੱਲ. ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਸਮੇਂ ਕੁੜਤਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ;

(v) ਕੁੜਤਾ ਜੇਕਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ;

(vi) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਪੰਚਾਂ (ਰਿਕਵਰੀ ਗਵਾਹ) ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ;

(vii) IO ਸਕੈਚ ਪਲਾਨ ਸਾਬਕਾ PH ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹੜੇ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਖੂਨ ਦਾ ਟ੍ਰੇਲ ਸੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਖੂਨ ਬਰਾਮਦ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਪਹਿਲੇ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੋਟਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਸਾਈਕਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ "ਮਾਰ ਦੀਆ ਮਾਰ ਦੀਆ" ਦਾ ਰੌਲਾ ਪਾ ਕੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੂਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਦੇਵੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਚਾਕੂ ਮਾਰੇ।

(viii) ਘਟਨਾ ਲਈ ਜਾਂ ਕਥਿਤ ਰਿਕਵਰੀ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਰਿਪੋਰਟ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ;

(ix) ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਗਵਾਹ Le. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਅਨਿਲ ਅਤੇ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ;

(x) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ 25/04/1998 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਘਟਨਾ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਵਜੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਤ 8.30 ਵਜੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(xi) ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ MLR ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ DW-2 ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੋਹਰਪਾਲ, ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਅਨਿਲ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ MLR ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ 'ਤੇ, ਜ਼ਖਮੀ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਕੇਸ ਸੀ। /s 323/324/506/ 149 r/w 148 IPC PS ਸਦਰ ਵਿਖੇ, ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਲਵਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ 24/01/2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

(xii) ਸਕੈਚ ਪਲਾਨ ਸਾਬਕਾ PH ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਕਿੱਥੇ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਕਿੱਥੇ ਸੁੱਟੇ ਸਨ, ਗਵਾਹ PW-1, PW-2 ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਘਟਨਾ ਦੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ;

(xiii) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਮਨਘੜਤ, ਮਨਘੜਤ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਕੇਵਲ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਵੇਰੇ 11.50 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵੀ। ਜੁਰਮ ਦੀ ਉਤਪਤੀ, ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਇਬ ਹਨ।

(xiv) ਕਥਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈਓ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ;

(xv) ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਗੈਰ-ਜ਼ਬਤੀ;

(xvi) ਅਨਿਲ ਅਤੇ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ IO PW-6 ਦੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਸਮੇਤ ਜਾਂਚ ਦੀਆਂ ਕਈ ਹੋਰ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਖਾਮੀਆਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।"

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੁਕਸਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਮਕਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਘਾਤਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਉਸੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੇ ਗਏ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰੂਪ ਚੰਦ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 4) ਅਤੇ ਦੇਵ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਮਾਰ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰ. 6) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ

9. ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰੋਹਤਾਸ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1) ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2) ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਾ-ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਪਿਛਲੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਧੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਲੜਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ. ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਬਦਲਵੀਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਕਤ ਘਟਨਾ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੇ ਸੱਟਾਂ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਨੇੜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਥ੍ਰੀ-ਵ੍ਹੀਲਰ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਨੇ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਓ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲਾਭ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

10. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2), ਜੋ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸਨ, ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂ.ਐਨ.ਓ. ਵਿੱਚ ਗਲਤ, ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੱਚ ਨੂੰ ਝੂਠ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

11. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਡਾ: ਮੋਨਿਕਾ ਗੁਸਾਈਨ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

12. ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸਿੱਟਾ, ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। (ਦੇਖੋ ਦੁਲੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ: ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਦਲਬੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਰਮਨਭਾਈ ਨਾਰਨਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ': ਚੰਦਰ ਬਿਹਾਰੀ ਗੌਤਮ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ'; ਅਤੇ ਰਾਧਾ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ @ ਲਾਲ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ.

13. ਇਸ ਸੈਟਲ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਉੱਦਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗਲਤੀ ਦੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਰੋਹਤਾਸ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2) ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਪਾਇਆ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

20. ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੋ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨਿਲ ਅਤੇ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਲਵਲ ਦੇ ਜਨਰਲ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਆਪਣੀ ਮੋਟਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਰਾਤ 8.30 ਵਜੇ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾ ਕੇ ਜਦੋਂ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਕਿਸੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਪਲਵਲ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਕੇ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਨਿਲ ਅਤੇ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਲਜੀਤ (ਪੀਡਬਲਿਊ-2) ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਪਲਵਲ ਵਿਚ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬਲਜੀਤ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਕਸ਼ਾ

ਵਿਚ ਬਿਠਾ ਕੇ ਜਨਰਲ ਹਸਪਤਾਲ ਪਲਵਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਡਾਕਟਰ ਲੋਕੇਸ਼ ਦੇ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਘੜੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਦੇ ਰਸੋਈ ਗਾਰਡਨ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਰੇਲਿੰਗ ਤੋਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਲਈ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਧਿਰ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ।

21. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ FIR ਨੰ. 152 ਮਿਤੀ 28/4/1998 ਵਿਚ ਸਾਬਕਾ. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਪਲਵਲ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡੀ.ਬੀ. ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਅਨਿਲ, ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਜਿੰਦਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ। ਦੀ ਇੱਕ ਪੜਚੋਲ Fir ਸਾਬਕਾ. ਡੀ ਬੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਪਟ ਨੰਬਰ 5 ਮਿਤੀ 26.1.1998 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 25.4 ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। .1998 ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।"

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:-

“ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ ਕਿ 25.4.4 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। .1998 ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ।"

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ:-

“24. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਬਲਜੀਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਰੱਤੀ ਚੰਦ, ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਅਨਿਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਜਦੋਂ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਲਵਲ ਦੇ ਜਨਰਲ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਰੰਗਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਅਨਿਲ ਅਤੇ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘਟਨਾ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਚਾਨਕ ਵਾਪਰੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ 2-3 ਮਿੰਟ ਚੱਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ:-

"ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਰਾਤ 8.30 ਵਜੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦਾ ਬਿਆਨ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੂਰਾ ਸੰਸਕਰਣ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਮੇਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਿਆਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। PW । ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ PW 2 ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਕੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪੀਡਬਲਿਊਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ। ਰੋਹਤਾਸ ਅਤੇ ਸੁਰੇਂਦਰ ਨੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਰੋਹਤਾਸ ਅਤੇ ਸੁਰੇਂਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਰੋਹਤਾਸ ਅਤੇ ਸੁਰੇਂਦਰ ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬੇਟੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਰੋਹਤਾਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਬਰਾਮਦ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰੋਹਤਾਸ ਅਤੇ ਸੁਰੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਪੀਡਬਲਯੂਆਈ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੁਰੰਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਐਮਐਲਆਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਐਮਐਲਆਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖ਼ਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਕੌਣ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਰਿਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਖਮੀ ਦੀ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 1.ਓ ਨੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਰਜ ਕਰ ਲਏ। ਐਫਆਈਆਰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ 12.45 ਵਜੇ ਤੁਰੰਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ 4 ਵਜੇ ਤੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਮਤਭੇਦ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਕਤ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਦਖ਼ਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਵਾਹ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਦ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਕੋਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਈ.ਓ. ਦੀ

ਅੰਤਰ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਰਿਕਵਰ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਾ ਦਿਖਾਉਣ ਨਾਲ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

14. ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1) ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:-

"ਉਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤ 8.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੈਂ, ਰਤੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਬਲਜੀਤ ਜੀ.ਐਚ. ਪਲਵਲ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਵੀ ਉਥੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਪਲਵਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ।

ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੇ ਅਜੇ 10 ਪੈਦਲ ਦੀ ਦੂਰੀ ਹੀ ਪਾਰ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੋਰਟ 'ਚ ਮੌਜੂਦ ਦੋਸ਼ੀ ਰੋਹਤਾਸ, ਸੁਰੇਂਦਰ, ਬਿੱਲੂ, ਰਾਜੇਂਦਰ, ਰੂਪੀ ਅਤੇ ਦੇਵੀ ਉਥੇ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦਾ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਰੋਕ ਲਿਆ। ਰੋਹਤਾਸ ਅਤੇ ਸੁਰੇਂਦਰ ਨੇ ਫਿਰ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੇ ਪੇਟ 'ਤੇ ਇਕ-ਇਕ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਆਪਣਾ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਛੱਡ ਕੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਫਿਰ ਦੌੜਨ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਮਾਰ-ਦੀਆ ਮਾਰਦੀਆ ਦਾ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਿਆ। ਬਿੱਲੂ ਅਤੇ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰੂਪੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਦੇ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਦੇਵੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪੇਟ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਦਾ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ, ਰਤੀ ਚੰਦ, ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਅਨਿਲ ਆਦਿ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਭੱਜਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਭੱਜ ਗਏ।"

15. ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਜਿਰ੍ਹਾ ਜਾਂਚ-ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੋਹਤਾਸ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਚਾਕੂ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੇ ਢਿੱਡ 'ਤੇ ਇਕ-ਇਕ ਵਾਰ ਕਰਕੇ ਜਾਨਲੇਵਾ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਡਾ: ਰਮੇਸ਼ ਲੀਖਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੀ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ:-

"1. ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖ਼ਮ 3 x 0.25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, 8 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਪਾਸੇ ਵੱਲ। ਪੇਟ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ 'ਤੇ, ਜਿਗਰ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਲੈਗ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੇਟ ਦੇ ਖੋਲ ਵਿੱਚ ਖੂਨ. ਓਮੈਂਟਮ ਅਤੇ ਪੈਰੀਟੋਨਿਅਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸਤਹੀ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ.

2. 2.5 x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖ਼ਮ ਜੋ ਕਿ ਪੇਟ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਨਾਭੀ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਸਤਹੀ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਫੇਸੀਆ ਅਤੇ ਓਮੈਂਟਮ ਤੱਕ ਸੀ।

3. ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਘਬਰਾਹਟ 8 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾ ਅਤੇ ਰੇਖਿਕ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 8 ਈਐਮ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਨਾਭੀ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਹੈ।

4. 1 x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਸੁਪਰਾ ਸਕੈਪੁਲਰ ਖੇਤਰ ਅਧੀਨ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਫੇਫੜਿਆਂ ਜਾਂ ਪਲੂਰਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਦੇ ਕੇ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

XXX XXX XXX

VI- ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਟਿੱਪਣੀਆਂ

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਦਮੇ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਹਿਣ (sic) ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੰਬਰ 1, ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।"

16. ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ. ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (PW-2) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਰੋਹਤਾਸ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪੇਟ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਦੇ ਵਾਰ ਕੀਤੇ। ਇੱਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਰੂਪ ਚੰਦ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 4) ਅਤੇ ਦੇਵ ਕੁਮਾਰ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 6) ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆ. ਅਸੀਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਬਾਰੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਲਤ ਰਾਹਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

17. ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ। ਬਨਾਮ ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਐਂਡ ਆਰ.ਐਸ., ਇਹ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੋੜਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੇਸ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਲਕਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਨੇ ਅਨਿੱਖੜਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਲ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

18. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2), ਜੋ ਕਿ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹਨ, ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੇ ਪੇਟ 'ਤੇ ਇਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਚਾਕੂ ਦੇ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਭੂਮਿਕਾ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਚਾਕੂਆਂ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

19. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਘਟਨਾ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਉਕਤ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਗਲਤ ਲਾਭ ਉਹਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਸਬੂਤ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਹਨ।

20. ਨਿਰਸੰਦੇਹ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਵਾਹ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੇ ਇਹ ਹੋਰ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਸਮਵਰਤੀ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਨਾਜ ਨੂੰ ਤੂੜੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸੇ ਜੁਰਮ ਵਿਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਘਾਟ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਯੂਨੇ ਵਿੱਚ ਮੈਕਸਿਮ ਫਾਲਸਸ, ਓਮਨੀਬਸ ਵਿੱਚ ਫਾਲਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਧਿਕਤਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਦਰਜਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਾਨ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:-

"12. ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਤਣਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। (ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀ) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਹੋਰ ਸਹਿ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। - ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੂੜੀ ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਮੱਗਰੀ ਦੇ ਗਵਾਹ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਝੂਠੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾ. ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕ ਵਿੱਚ ਯੂਨੇ ਫਾਲਸਸ ਵਿੱਚ ਮੈਕਸਿਮ ਫਾਲਸਸ ਨੂੰ ਆਮ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਧਿਕਤਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਦਰਜਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਿੱਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ "ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਯਮ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਨਿਸਾਰ ਅਲੀ ਬਨਾਮ

ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ) ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੁਝ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਹਨ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਿੱਧੀ ਗਵਾਹੀ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਉਸੇ ਹੀ ਇੱਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ।) ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਡੈੱਡਸਟਾਪ 'ਤੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਗਵਾਹ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਕਢਾਈ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਛਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਥਨ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਗਵਾਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿਚ ਝੂਠ ਦਾ ਦਾਣਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਅਤਿਕਥਨੀ, ਕਢਾਈ ਜਾਂ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। (ਦੇਖੋ ਸੋਹਰਾਬ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਗਰ ਅਹੀਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ।) ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਲੰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਦਾਣੇ ਨੂੰ ਤੂੜੀ ਤੋਂ, ਸੱਚ ਨੂੰ ਝੂਠ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰੋ। ਜਿੱਥੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਝੂਠ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਤੂੜੀ ਅਨਿੱਖੜਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੇਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੈਕਗ੍ਰਾਊਂਡ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਹ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਉਪਲਬਧ ਕੋਰਸ ਹੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਜ਼ਵਿੰਗਲੀ ਏਰੀਅਲ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਬਲਕਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ।) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਸਥਾਨ ਬਨਾਮ ਕਾਲਕੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਆਮ ਅੰਤਰ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀਆਂ ਆਮ ਗਲਤੀਆਂ, ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੀਆਂ ਆਮ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਮਾਨਸਿਕ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਦਮਾ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਗਵਾਹ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਦਾਰਥਕ ਅੰਤਰ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਲੇਬਲ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਧਾਰਣ ਅੰਤਰ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਦਾਰਥਕ ਅੰਤਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੋਚੀ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਗੰਗਾਧਰ ਬਹੇਰਾ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਰੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

21. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮ. ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ.", ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਮਤਭੇਦ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ". ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 32 ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:-

"32. ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਮਤਭੇਦ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।" ਉਹ ਵੇਰਵਿਆਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਮਾਮੂਲੀ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਝੂਠ, ਅਤਿਕਥਨੀ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਬੂਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ , ਭੁੱਲਾਂ, ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਅਤੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਦਿਲ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਮਤਭੇਦ ਹੋਣੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। (ਦੇਖੋ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਕੇ. ਐਂਥਨੀ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਾਰਾਵਨਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਥੂ ਬਨਾਮ ਐਚਪੀ ਰਾਜ)"

22. ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਖੌਤੀ ਕਮੀਆਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2) ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਸ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਰ ਪਾਲ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਸ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰੋਹਤਾਸ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1) ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਗੁਣਵੱਤਾ ਭਰਪੂਰ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

23. ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ. ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ", ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੜ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਰ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਰਧ-ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

24. ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ, ਉਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨੂੰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਂ ਗੁਆਏ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਮਧੂਸੂਦਨ ਰਾਓ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ", ਸਮਾਨ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਪੈਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"30. ਵਾਰ-ਵਾਰ, ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ, ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਅਤੇ ਅਤਿਕਥਨੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਜੀਵ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਰੰਗਦਾਰ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ, ਘਟਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅਤਿਕਥਨੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਅਤੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਮਨਘੜਤ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇ।"

25. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਕਾਲੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਰਮੇਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਨੂੰ ਰਾਤ 11.00 ਵਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਡਾਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਰਾਤ 11.30 ਵਜੇ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਪੁਲੀਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੇੜੇ ਏਐਸਆਈ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ 0015 ਵਜੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। 25 ਅਤੇ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ। ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਿੱਚ ਐਲਆਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਗੁਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ ਰਾਹੀਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਸੀ:-

"22. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲੱਭਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਦੇਰੀ ਘਾਤਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹੋ ਕਿ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇੱਕ ਸੋਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਸੰਸਕਰਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਮਨਸੂਬੇ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਸਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਰੰਜਿਸ਼ ਕਾਰਨ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਔਖੀ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਕੇਸ. (ਵੀਡੀਓ ਚੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਜ ਸਿੰਘ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਲਾਲ; ਜੀ. ਸਾਗਰ ਸੂਰੀ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ; ਅਤੇ ਗੋਰੀਗੇ ਪੈਂਟਾਲਾ ਬਨਾਮ ਏ.ਪੀ. ਰਾਜ)"

26. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

27. ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਦੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਦਲਵੀਂ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੋਹਰ ਪਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਥ੍ਰੀ-ਵ੍ਹੀਲਰ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-2) ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ।

28. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਾਸ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਘਟਨਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਖੋਜ ਉਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਰਾਤ 8.30 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ, ਪਲਵਲ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਘਟਨਾ ਰਾਤ 8.30 ਵਜੇ ਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਦੋ ਗੁੱਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਲੜਾਈ ਦਾ ਜਵਾਬੀ ਧਮਾਕਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਛਲੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 8.30 ਵਜੇ ਪਲਵਲ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਨੇੜੇ ਮੋਹਰ ਪਾਲ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼। 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 1998 ਨੂੰ

29. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਰੱਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅੱਜ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦੇਣ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਇਰਲ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra
Advocate